

[Hans Hansen (Rørby).]

og saa vil Brugsforeningerne nu antagelig komme til at mangle disse Blommer til Julen. Ja, det er et smukt Resultat af Valutakontorets Virksomhed. Naar Fællesforeningen ikke turde gøre det, fremgaar det ogsaa af Cirkulæret, at Prisen vilde stige fra 77 Øre til 135½ Øre pr. kg. Det ærede Medlem var inde paa at efterlyse Beviser for Fordyrelse gennem Valutakontoret; det ærede Medlem kan blot læse „Social-Demokraten“ for 25. November, der er dèr anført, hvad der er sket, nemlig en Fordyrelse af Blommer fra 77 til 135½ Øre pr. kg. Der maa skrives ind over for denne Vareaager, skrives der i „Social-Demokraten“. Ja, men denne Vareaager er skabt af Socialdemokratiet med Handelsministeren i Spidsen og bistaaet af de gamle Partier i Rigsdagen. Det er Vareaager, og det er vist ikke for stærkt at betegne noget saadant som det, der her er sket, som Svindel over for Forbrugerne. Det er altsaa en fejl Adresse og en Forveksling af Aarsag og Virkning, der ligger til Grund for Omtalen af denne Affære i „Social-Demokraten“ af 25. November.

Hvad endelig angaar de private Vareudvekslinger, synes det, som om der er lagt alle mulige Hindringer i Vejen for disse. Valutakontoret maa jo for at orientere sig og løse sin Opgave paa bedste Maade henvende sig til Erhvervsorganisationerne, og jeg ved adskillige Eksempler paa, hvad Følgen har været af de Raad, som Grosserer-Societetets Komité har givet Valutakontoret over for et Handelshus her i Byen, som har forberedt en Vareudveksling hovedsagelig af Landbrugsprodukter mod bl. a. ogsaa tørrede Frugter; disse Raad, som Valutakontoret naturligvis maatte følge, for det har ingen andre Steder at gaa hen, har haft til Resultat, at der blev stillet det Krav til de private Importører, at de skulde aflevere 90 pCt. af denne Import til andre Importører i samme Branche. Se, naar man kan staa over for saadanne urimelige Resultater, som bevisligt betyder baade en Socialisering af Handelen og en Fordyrelse af Varerne og et Kæmpesnyderi over for Forbrugerne, saa er vist alt sagt, hvad der behøver at siges om den Stilling, man skal tage til en Fortsættelse af denne ulykkelige Lovgivning. Det er en Selvfølge, at paa den Maade maa enhver Vareudveksling strande; jeg begriber overhovedet ikke, at man kan stille et saadant Krav; selvfølgelig vil og kan ingen Importør gaa ind paa at løbe en stor Risiko ved Opkøb af Landbrugsvarer til Udveksling med Varer

fra andre Lande, naar Regering og Rigsdag opretholder et Organ som Valutacentralen, som maa forhindre, at Importøren faar de Varer, som han har Brug for, og som Kundene efterspørger og har Krav paa.

Den anden Side af Sagen er det Spørgsmaal, som har været berørt i Dag; det er fremført af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der dokumenterede, at vi ikke kan købe mere end for de 1 300 Mill. Kr., selv om Valutakontorets Virksomhed hører op, og det ærede Medlem blev jo sekunderet af det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen. Jeg synes dog, det er givet, at hvis private Handelsfolk udvider vort Eksportmarked gennem private Vareudvekslinger, saa kan man købe mere. (*Jørgen Jørgensen*: Det faar de ogsaa Lov til). Nej, netop ikke, for det drukner i Betænkeligheder og Hensyn, saa det er umuligt for den private Eksportør at løbe denne Risiko. (*Christmas Møller*: Kan man købe for mere, end man kan eksportere for?). Nej, det kan man ikke, men man kan producere mere, hvis Handelens Folk kan skabe et større Eksportmarked, og saa kan vi købe mere, og det kan den private Handels Folk, og det er en Misforstaaelse, hvis det ærede Medlem tror, at han eller nogen anden Rigsdagsmand er klogere end Købmændene i den Henseende.

Der tales saa meget om, at Valutakontoret skal være et Middel til Fremme af vor Landbrugseksport. Jeg forstaaer ikke den Tale. Jeg kan ikke se rettere, end at Kontoret netop ved at værne Industriens og andre private Interesser, ved at lukke billigere Varer ude og ved at forhindre Vareimport samtidig hindrer Eksport af Landbrugsvarer. Det er derfor urigtigt, at Valutakontoret er et Middel til at fremme vor Eksport af Landbrugsvarer. Kontoret er tværtimod ifølge hele sit Væsen med til at nedsætte Eksporten af Landbrugsvarer, og vi kan ikke fra vor Side se, at der kan være Rimelighed i den Tale. Vi maa fra vor Side, som vi har gjort det hver Gang her i Rigsdagen, naar vi har behandlet Valutakontoret, vende os imod dette Apparat til Fordyrelse af Varer for Forbrugerne, og vi stemmer imod dette, saaledes som vi har gjort det tidligere.

Vi har tilladt os principalt at stille et Ændringsforslag om simpelt hen — paa samme Maade, som vi har gjort det ved forrige Behandling — at stryge alle de Paragraffer i Lovforslaget, der vedrører Valutarestriktioner, og kun bevare de to Paragraffer, §§ 1 og 2, der vedrører Nationalbankens Guldindløsningspligt. Jeg skal ikke sige meget om dette. Vi har før behandlet